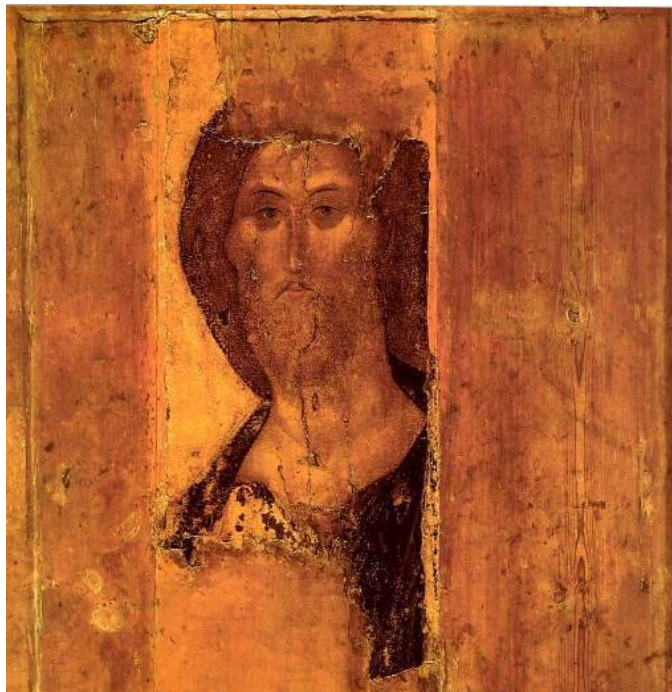

Cea mai mare poruncă

Scris de Arhiep. Andrei Rimarenko
Luni, 10 Septembrie 2018 09:41

„Unul dintre ei, învățător de Lege, ispitindu-L pe Iisus, L-a întrebat: Învățătorule, care poruncă este mai mare în Lege?” (Mt. 22:35)

Dacă sunteți atenți la felul în care Sfânta Biserică ne dezvăluie treptat, în citirile de duminică ale Evangheliei, taina mântuirii noastre, atunci veți observa de asemenea că au fost mai multe cicluri de la Paște și până acum. Unul dintre aceste cicluri ne-a arătat că Domnul este Mântuirea noastră, Mântuirea noastră de păcat, și că este Atotputernic. Și apoi ni s-au arătat așezările și starea în care trebuie să se afle sufletul fiecărui creștin pentru a vedea puterea data nouă de Domnul, fundamentul mântuirii noastre în viața veșnică. Aceste citiri din Evanghelie ne-au deschis calea către smerenie și credința în Dumnezeu, pentru a înțelege Cuvântul lui Dumnezeu ca acționând în viața noastră. Și apoi aceste cicluri s-au schimbat în altele, și am ajuns la un ciclu care ne-a arătat că toate acestea pe care ni le-a dat Dumnezeu pot fi desăvârșite însă doar înăuntrul Bisericii. Biserica i-a apărut pe Apostoli, precum corabia în care navigau. Iar această corabie era precum învățăturile în care trăia și trăiește Biserica, care îi apără pe cei aflați în corabie de toate necazurile care îi lovesc pe cei dinafara ei.

Dar acest lucru este posibil doar dacă noi îl ascultăm pe Domnul. Iar o astfel de ascultare este legată de anumite trăiri, în același fel în care Apostolii le-au trăit: furtună și frică. Dar dacă ne îndoim de puterea lui Dumnezeu, atunci pierdem ascultarea și în loc de ascultare începe îndrăzneala. Și ni se poate întâmpla nouă ceea ce s-a întâmplat cu Apostolul Petru, care, într-un moment de delectare și îndrăzneală, l-a cerut voie lui Hristos să meargă pe ape alături de El. Iar Hristos i-a răspuns într-un anume fel: mergi, dacă asta vrei. Deja aceasta nu mai era ascultare, nu mai era voința lui Hristos, ci voința lui Petru. Iar atunci Petru s-a trezit singur pe

Cea mai mare poruncă

Scris de Arhiep. Andrei Rimarenko
Luni, 10 Septembrie 2018 09:41

apă. Valurile erau atât de mari încât Hristos nici măcar nu se mai vedea. Petru și-a venit aici în fire: legile naturii au pus stăpânire pe el. S-a înfricoșat și a început să se înece. Și doar o credință puternică și constantă în Domnul, în Cel Atotputernic l-au salvat (Mt. 14:24-31)

Și mai încolo: în Evanghelia despre hrănirea a 5000 de oameni cu cinci pâini, Domnul pare din nou că vorbește într-un fel neînțeles despre Biserică. „Dați-le voi să mănânce!” le-a spus Apostolilor, oprindu-i să se ducă în satele apropiate pentru a lua mâncare (Mt. 14:16). Nu înseamnă oare că l-a încredințat pe ei, pe Apostoli și pe succesorii lor, cu hrănirea poporului cu hrana cea adevărată, Trupul și Sângele său, în Taina Dumnezeieștii Împărtășanii? Iar când Le-a poruncit oamenilor să stea adunați, nu a simbolizat prin aceasta organizarea Bisericii?

Citirile din Evangheliile de duminică ne-au convins din ce în ce mai mult că viața creștinească este posibilă doar în interiorul Bisericii, prin Împărtășania Dumnezeiască, care este Copacul Vieții în Noul Testament. Așadar, după ce ne-a adus la această conștiință, Biserica începe să ne arate și să ne explice ce este viața care ne înconjoară.

Dacă țineți minte, Evanghelia de acum două duminici ne-a spus despre un anumit tânăr care s-a apropiat de Hristos (Mt. 19:16-23). Și acest tânăr l-a întrebat pe Hristos: ce trebuie să fac pentru a avea viață veșnică? Era ca un materialist. A împlinit cu precizie tot ceea ce spunea Legea. Chiar el a spus că a păzit poruncile. Dar le-a păzit ca pe o tradiție, ca pe o obligație. Dar Domnul a văzut asta și i-a spus: dă tot ce ai. Cu alte cuvinte, renunță la a-ți mai pune nădejdea în bogățiile tale. Tânărul a înghețat. Nu putea înțelege cum este posibil să renunțăm la această putere, la puterea lumii. Cum așa, când prin bogății, noi putem avea tot ceea ce ne dorim. Astfel, dușmanul omului l-a ispitit pe om și ne-a strâmbat mintea.

Apoi, ultima Evangheliie citită ne-a vorbit despre muncitorii din vie (Mt. 21:33-42). Via, în parabolă, simbolizează lumea noastră toată. Domnului îi aparține via. Iar lucrătorii din vie sunt doar slujitori, care primesc toate cele necesare pentru viața lor. Iar la sfârșit, tot ceea ce via produce trebuie dat înapoi Domnului. Dar lucrătorii din vie au văzut frumusețea și dulceața vieții și s-au gândit că în asta constă tot sensul vieții. Că asta este viața însăși. Ei vor trăi. Și de aceea, când Moștenitorul a venit, l-au ucis pe El. Și-au spus lor: ce nevoie avem noi de El? Via este a noastră. Ne aparține.

Tocmai asta facem noi acum. Spunem despre lume și despre bunurile lumesti: Sunt ale noastre. Și nu ne putem imagina că vom pleca de aici. Cum ne vom despărți de toate îmbunătățirile vieții? Cum vom renunța la toate casele noastre, la avioanele noastre, la toate

Cea mai mare poruncă

Scris de Arhiep. Andrei Rimarenko
Luni, 10 Septembrie 2018 09:41

invențiile care caută să cunoască lumea și secretele ei, la tehnologie, la tot ce folosim? Cum vom pleca de aici?

Și astăzi Sfânta Biserică ne spune și mai apăsător: trebuie să păzim poruncile și trebuie să luăm parte la viața dimprejurul nostru. De ce? Ei bine, deoarece Dumnezeu ne-a trimis aici pentru ca să obținem ceea ce avem nevoie prin această viață, care este un mijloc. Dar ce avem nevoie?

Când l-a creat pe om, Dumnezeu i-a dat poruncile: iubește-L pe Dumnezeu și pe aproape. Iar aceste porunci trebuie păzite. Domnul, care a venit pe pământ, a venit să mântuiască omul. Dar cum? Prin păzirea poruncii de a iubi pe Dumnezeu și aproapele, și prin întărirea noastră pentru a păzi aceste porunci. Și în păzirea acestor porunci, primim har.

De-a lungul întregii Sale vieți evanghelice, Hristos a fost ispitit de Satana. La început a fost în pustiu: tentațiile au fost pâinea, minunea și împărăția. Respingând toate aceste ispiti, Hristos a păzit porunca de a-L iubi pe Dumnezeu. După, dușmanul nu l-a mai atacat pe Hristos la vedere, ci prin inimile oamenilor, sperând să stârnească în Hristos dușmănia față de aproape. Dar Hristos nu s-a mâniat niciodată pe om, ci doar pe pe puterea dușmantului: „Mergi, înapoia mea, Satano!” (Marcu 8:33). Astfel a păzit Domnul însuși această mare poruncă, iar prin tainele Sale ne dă puterea să le păzim și noi.

Așadar, să le păzim!

„Care poruncă este mai mare în lege”, a întrebat învățătorul de lege. Iar Domnul a răspuns: „El i-a răspuns: Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este marea și întâia poruncă. Iar a doua, la fel ca aceasta: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. În aceste două porunci se cuprind toată Legea și proorocii. (Mt. 22:36-40).

Cea mai mare poruncă

Scris de Arhiep. Andrei Rimarenko
Luni, 10 Septembrie 2018 09:41
